

**[Minister Juul Christensen.]**

gerne mellem det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og mig skal afbryde Diskussionen om det vigtige Straffelovsfor-  
slag, men jeg er nødt til at svare, naar jeg paa den Maade bliver angrebet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har refereret nogle Udtalelser, der har staaet i „Randers Social-Demokrat“ og spurgt, hvorvidt jeg vil vedkende mig dem. Jeg skulde først have udtalt, at hvis det skulde ske, at man vilde forsøge at bryde Modstandsbevægelsens Linie, vilde jeg spaa, at den siddende Overgangsregering ikke blev ret gammel, og det vilde ikke være til Gavn for Landet. Den Udtalelse vedkender jeg mig fuldt og helt, og dermed har jeg ment, at hvis Overgangsregeringen ikke kunde blive enig om at foretage den nødvendige Udrensning, det nødvendige Op-  
gør med Værnemagerne, og hvis det ikke kunde foregaa paa en Maade, som ogsaa Modstandsbevægelsen fandt forsvarlig, blev vi nødt til at have hurtigt Valg, og jeg tror, det vilde være uheldigt for Landet, idet det vilde fremkalde Uro og mange af disse Værnemagere vilde faa Lejlighed til at bringe deres Rov i Sikkerhed og ud-  
slette Sporene af deres Virksomhed. Det var det, jeg mente med den Udtalelse.

Saa skulde jeg ogsaa have udtalt mig saaledes: „Vi husker, hvorledes Scavenius-Politikken altid vilde bøje af og altid vilde give efter for Tyskernes Krav. De gamle Rigsdagstidender er egentlig forfærdelig Løsning.“ — Denne Udtalelse vedkender jeg mig ogsaa til fulde, og jeg skal forklare, hvad jeg mener, ved at give blot et enkelt Eksempel. Læs f. Eks. Ordførertalerne, da Kommunistloven i sin Tid var forelagt her i Rigsdagen. Vi ved godt, det var under tysk Tvang, men saa burde man have ladet Lovforslaget passere i Tavshed i Stedet for at forsvare en Lovgivning af den Art.

Endelig skulde jeg have sagt saaledes: Det ser ud til, at visse Værnemagere nyder en vis Form for politisk Beskyttelse. Det er rigtigt, det har jeg sagt, og jeg har dermed ment, at det vilde være en stor Uretfærdighed, om de Mennesker, der, medens Landet var i Nød, kun havde Tanker for egen Fordel, fik Lov at beholde deres Judaspenge. Jeg mente, at Værnemagerne absolut burde straffes; men een Ting vil den jævne Mand aldrig kunne forstaa, og det er, hvis vi kun straffer de smaa og lader de store løbe. Derfor har jeg ment, at det er nødvendigt at sige det saa skarpt, at den Om-

stændighed, at en stor Værnemager har nydt en Form for politisk Beskyttelse, ikke kan fritage ham. Saa maa det faa Konsekvenser for den Mand, der har ydet ham den Beskyttelse. (*Afbrydelse: Hvem er den Mand? Hvem tænker De paa?*). Jeg tænker paa, at Arbejdsgiverforeningens Formand ikke vilde frasige sig sit Hverv, fordi det var paalagt ham at udføre visse Arbejder. Det er muligt, det er det; men jeg synes alligevel, at et offentligt Hverv kan han ikke sidde inde med, naar han bevislig har tjent saa store Penge paa tyske Arbejder. (*Westermann: Hvem har givet ham den politiske Beskyttelse?*). Jeg sagde: *hvis* det var Tilfældet, at han nød politisk Beskyttelse. (*Bertel Dahlgaard: Det er en Insinuation!*).

**Formanden:** Jeg henstiller, at man nøjes med at tale een ad Gangen, saa gaar det bedre.

**Justitsministeren (Busch-Jensen):** Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at jeg straks, da Anholdelserne begyndte, har været opmærksom paa det Forhold, at de, der uskyldigt udsattes for det, som det er at blive anholdt i den Forbindelse og paa den Maade, som det skete, har Krav paa at faa Op-  
rejsning. Jeg har talt med dem, som har Ledelsen ved Modstandsbevægelsens Arrestationer — vi maa jo ikke glemme, at de, der blev anholdt og interneret, sidder paa Modstandsbevægelsens Ansvar, indtil de afleveres til Statens Myndigheder —, jeg har talt med Ledelsen, som var enig med mig i, at man skal stræbe efter at finde en Form, hvorved man giver dem, som Apparatet uberettiget har grebet, den Op-  
rejsning, de virkelig har Krav paa.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

**Oluf Pedersen:** Nu faar vi altsaa at vide af den højtærede Minister uden Portefeuille, Hr. Juul Christensen, at det forfærdelige, der vilde ske — som han fortalte ovre i Randers —, hvis man ikke opfyldte Modstandsbevægelsens Krav, var, at der blev Valg. Det er det, han nu vil fortælle os at han tænkte paa, til Trods for at hver eneste Tilhører i Randers utvivlsomt har tænkt paa væbnet Opstand her i Landet. Hvad er det for en Minister, der rejser rundt og taler paa en Maade, saa ethvert